

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. V. – W., H., S.**, IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. P. B., S., B., proti žalovanému **S. K. P., T., B.**, zastúpenému A. – S. poisťovňa, a. s., D., B., IČO: X., **o zaplataenie 11 402,51 eur /343 512 Sk / s príslušenstvom**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 49Cb 63/2001, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. októbra 2010, č. k. 1Obo 75/2010 - 283, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 6. októbra 2010, č. k. 1Obo 75/2010 – 283 sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 20. októbra 2008, č. k. 49Cb 63/2001 – 181 vyhovel žalobe a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 343 512 Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 19. 07. 2001 až do zaplataenia a 103 792 Sk náhrady trov konania. Žalovanému ďalej uložil povinnosť zaplatiť na účet súdu 4 347 Sk.

Rozhodol tak s odôvodnením, že právo na poistné plnenie malo žalobcovi vzniknúť tým, že 9. februára 2001 o 16,45 hod. došlo na štátnej ceste 1/51 km 151,0 v smere na Nitru k dopravnej nehode medzi vozidlami značka Škoda Octavia ŠPZ B. – X., ktorého prevádzkovateľom je A. A., B. B. a vozidlom Mitsubishi Pajero sport, 3,0 V6/99, ŠPZ S., s prívesným vozíkom ŠPZ S. a snežného skútra YAMAHA VMAX 500, patriacich žalobcovi. Vodička vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, bola S. Č., r. č. X., bytom M., B. B., ktorá

v dôsledku porušenia ustanovenia § 14 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z. o pravidlách cestnej premávky. Pri predchádzaní uvedená vodička narazila pravým bokom do príviesného vozíka, pričom došlo k jeho prevráteniu spolu so snežným skútrom, ktorý bol na ňom prepravovaný.

Nárok uplatnený v celkovej sume 343 512 Sk pozostáva z faktúry za opravu vozidla Mitsubishi Pajero v sume 109 541 Sk, za opravu príviesného vozíka v sume 21 233 Sk, požičovné náhradného motorového vozidla v sume 9 520 Sk a poškodenia snežného skútra v sume 203 218 Sk.

Súd poukázal na priestupkový spis Okresného riaditeľstva PZ-ODI Galanta, ktorým mal preukázané, že nehodu zaviniła vodička Škoda p. Č. porušením ustanovenia § 14 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z. nedodržaním bočného odstupu. Svoju zodpovednosť za dopravnú nehodu vodička Č. vo svojich písomných podaniach poisťovni a ani vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní nikdy nepoprela.

Znalec v znaleckom posudku č. 59/2008 z 09. 04. 2008 pripustil, že z technického hľadiska je akceptovateľné, že vozidlo Škoda počas predchádzania vozidla Mitsubishi s príviesným vozíkom nedodržalo bezpečný bočný odstup, ale tiež, že vozidlo Mitsubishi s príviesným vozíkom počas predchádzania vozidlom Škoda zrušilo bezpečný bočný odstup vozidla Mitsubishi od vozidla Škoda. Súd preto dospel k záveru, že vodička vozidla Škoda Octavia je osobou zodpovednou za dopravnú nehodu. Podľa súdu znalecký posudok z 09. 04. 2008 nemá náležitú výpovednú hodnotu, preto ho hodnotil iba ako doplňujúci dôkaz, dokumentujúci technickú prípustnosť tvrdení v zázname o dopravnej nehode a svedeckej výpovedi vodičky Č., ako aj výpovede žalobcu.

Vzhľadom na to, že žalovaný odmietol plnenie žalobcovi 19. 07. 2001, dostal sa do omeškania v zmysle ustanovenia § 517 Obč. zák. Keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu /ods.2 /, je povinný zaplatiť žalobcovi tiež úroky z omeškania. Súd mu ich priznal v sadzbe 17,6 % ročne.

Na odvolanie žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 09. septembra 2009, č. k. 2Obo 16/2009-204 zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 20. októbra 2008, č. k. 49Cb 63/2001 – 181 a žalobu zamietol.

Rozhodol tak s odôvodnením, že súd prvého stupňa nevenoval dostatočnú pozornosť znaleckému posudku z 9. apríla 2008, doplneného výpoveďou znalca na pojednávaní

15. októbra 2008 a z nedostatočného zohľadnenia výpovedí znalca v posudku a na pojednávaní, vyplynula dôvodnosť odvolania žalovaného. Znalec v posudku ako chýbajúce objektívne podklady výslovne uvádza i náčrtok z miesta dopravnej nehody s vyznačenou konečnou polohou vozidla Mitsubishi s prívesným vozíkom, konečnou polohou vozidla Škoda Octavia so zdokumentovanými všetkými stopami, ktoré jednoznačne museli byť na mieste nehody zanechané kolíznymi vozidlami, plán z miesta dopravnej nehody a fotodokumentácia zhotovená policajtom na mieste dopravnej nehody. Ďalej uviedol, že má za paradoxné, keď súd prvého stupňa na jednej strane konštatuje, že podkladové materiály pre znalecký posudok neboli jednoznačné na to, aby mali výpovednú hodnotu a na druhej strane sám z týchto nedostatočných podkladových materiálov vyvodzuje iný záver, ako ho urobil znalec vo svojej výpovedi na pojednávaní 15. októbra 2008.

Odvolačný súd preto pri posudzovaní vychádzal zo znaleckého posudku a výpovedi znalca, pri citlivom zohľadnení policajnej správy a zmenil napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že žalobu zamietol.

Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 31. marca 2010, č. k. 1ObdoV 54/2009-267 napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. septembra 2009, č. k. 2Obo 16/2009- 204 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci /§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p./. Uviedol, že odvolací súd nariadil na prejednanie odvolania žalovaného pojednávanie, ale nezopakoval, resp. nedoplnil dokazovanie. Dovolací súd vytkol odvolaciemu súdu, že nezopakoval výsluch znalca Ing. K. k záverom jeho znaleckého posudku z 9. apríla 2008, č. 59/2008, ktorý bez podkladových materiálov vyhotovil znalecký posudok, v ktorom vyslovil názor, že z technického hľadiska nie je možné jednoznačne zodpovedať, či vozidlo Škoda resp. vozidlo Mitsubishi s prívesným vozíkom nedodržalo resp. nezrušilo bezpečný bežný odstup. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že oba uvedené varianty sú z technického hľadiska akceptovateľné. Odvolací súd len poukázal na jeho svedeckú výpoveď z 15. októbra 2008 a to na základe akého podkladu resp. dôkazu dospel k názoru, že vozidlo Škoda počas predchádzania nenarazilo do vozíka, že vozík sa začal prevracať z inej príčiny, napr. z dôvodu

prejazdu cez nerovnosť na ceste, pričom nerovnosť na ceste nebola predmetom skúmania v znaleckom posudku, keďže miesto nehody nevedel identifikovať ani policajt, ani účastníci nehody.

Následne znalec pripustil, že z technického hľadiska mohol bezpečný bežný odstup zrušiť vodič vozidla Mitsubishi, ako aj vodička vozidla Škoda. Dovolací súd uzavrel, že právny názor, z ktorého vychádzal odvolací súd pri svojom rozhodnutí nie je v súlade so závermi znaleckého posudku znalca Ing. K. a ani jeho svedeckou výpoveďou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací potom, čo mu bola vec vrátená na ďalšie konanie, vec opätovne prejednal a rozhodol rozsudkom zo 6. októbra 2010, č. k. 1Obo 75/2010-283 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 684,13 eur, 165,97 eur a 144,33 eur náhrady trov konania. Žalobcovi ďalej uložil na účet Krajského súdu v Bratislave zaplatiť 144,33 eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolací súd pri využívaní záverov znaleckého posudku vychádzal predovšetkým z vlastných vedomostí a skúseností aktívneho účastníka cestnej premávky. V súlade s týmto vysvetlením treba interpretovať aj odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v znení: „Na pojednávaní 15. 10. 2008 znalec výslovne uvádza, že vozidlo Škoda počas predchádzania nenarazilo do vozíka, vozík sa začal prevracáť z inej príčiny, napr. z dôvodu prejazdu cez nerovnosť na ceste a na č. 1. 170 jednoznačne konštatuje, že zrušenie bezpečného odstupu vozidla Škoda nebolo príčinou prevracania vozíka a poukazuje pritom na rovnaký úsudok v znaleckom posudku.

Odvolací súd v tejto súvislosti vzal do úvahy aj vyjadrenie žalobcu ako svedka na pojednávaní 16. 05. 2007, kde uviedol, že vo vozidle Mitsubishi boli traja ľudia, teda nebol sám a že vozidlo Škoda jazdiace za ním neregistroval. Čo značí, že nesledoval ani prívesný vozík, ktorý mal zavesený na svojom vozidle, pričom uviedol, že v mieste bola ľavotočivá zákruta. Ďalej uviedol, že pokiaľ sa žalobca v celom konaní odvoláva na policajný záznam o dopravnej nehode, ktorý podľa neho rozhodol, že nehodu spôsobila vodička p. Č. a sama to uznala zaplatením pokuty, tak tento doklad podľa odvolacieho súdu nepreukazuje zavinenie vodičky. Zaplatenie pokuty p. Č. nepovažuje za uznanie zavinenia nehody, najmä ak sa nehoda stala 09. 02., teda v zime o 16,45 hod., teda v tme, na ceste mimo obce a vodička mala v aute dieťa. Pokiaľ sa žalobca domnieva, že znalec Ing. K. určil mieru účasti žalobcu a p. Č. na spôsobenej škode pomerom 50 : 50, odvolací súd sa s touto jeho

mienkou nestotožnil. Už v odôvodnení napadnutého rozsudku dovolaním poukázal na výpoveď Ing. K. na pojednávaní 15. 10. 2008, kedy tento výslovne uviedol, že vozidlo Škoda počas predchádzania nenarazilo do vozíka, vozík sa začal prevracat' z inej príčiny, napr. z dôvodu prejazdu cez nerovnosť na ceste a jeho jednoznačné konštatovanie, že zrušením bezpečného odstupu vozidla Škoda nebolo príčinou prevracania vozíka. Dodal, že podľa žalobcu bola cesta suchá, ale svedok z miesta nehody, p. T. na pojednávaní 16. 05. 2007 vypovedal, že vozovka nebola suchá, nevie však, či pršalo alebo padal sneh s dažďom. Aj podľa vodičky p. Č. vozovka bola mokrá. Odvolací súd uzavrel, že miera zodpovednosti vodičky p. Č. je nulová, teda dopravnú nehodu nezavinila.

Odvolací súd na námietku žalovaného, že v spore nie je pasívne legitimovaný uviedol, že v rozhodnom prípade sa nepreukázalo, ani žalobca netvrdil, že sa s poisťovňou dohodol o výške náhrady škody, resp., že mu bola priznaná právoplatným rozhodnutím súdu, nevznikol teda medzi poškodeným a poisťovňou osobitný právny vzťah, na základe ktorého by poisťovňa bola povinná mu poskytnúť plnenie a poškodený by bol oprávnený domáhať sa plnenia voči poisťovni. Na tomto základe odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a žalobu zamietol.

Ďalej prejavil nesúhlas s názorom dovolacieho súdu, že pochybil, keď vo veci nezopakoval dokazovanie a napriek tomu zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Uviedol, že odvolací súd môže ten istý skutkový stav vyhodnotiť inak a dôjsť k inému právnemu záveru, ako prvostupňový súd. V takom prípade má dovolací súd striktne dodržať stanovený postup podľa § 243b ods. 1 posledná veta O. s. p. a nie zrušiť rozhodnutie dovolacieho súdu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca dovolanie. Žiadal napadnutý rozsudok dovolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V dovolaní uviedol, že odvolací súd nesprávne vytkol súdu prvého stupňa, že nevenoval dostatočnú pozornosť znaleckému posudku č. 59/2008, z 9. apríla 2008, znalca Ing. K., jeho výpovedi na pojednávaní 15. októbra 2008 a že nedostatočne zohľadnil jeho výpovede v posudku. Odvolací súd nebral pritom do úvahy, že znalec je tiež len človek a pri svojich záveroch sa môže myliť. Sám znalec konštatoval, že mu chýbajú objektívne podklady k spracovaniu znaleckého posudku. Posudok vykonal až po dopĺňujúcich informáciách účastníkov s odstupom časového obdobia, avšak stále je v rovine technických a hypotetických úvah o možnom priebehu dopravnej nehody. Dovolateľ sa nestotožnil s tvrdeniami znalca, že

prívesný vozík sa začal prevracat' z inej príčiny na pravú stranu, potom tu zostala nevyriešená technická otázka, od čoho bolo poškodené ľavé zadné svetlo prívesného vozíka, čo je zrejme zachytené vo fotodokumentácii. Ak stretu medzi vozidlami nedošlo, potom toto poškodenie na vozíku je nevysvetlené. Ak znalec K. tvrdí, že k dopravnej nehode došlo pri prevracaní sa prívesného vozíka napr. z dôvodu nerovnosti na ceste, vozidlo Škoda nenarazilo do prívesného vozíka počas predchádzania, potom je nutné vysvetliť, ako je možná „vykreslená stopa“ po pneumatike na pravých predných a zadných dverách na motorovom vozidle Škoda. Príčina prevracania vozidla a zanechania zadokumentovanej stopy na Octavii musela byť preto inde. Zo zväčšenej fotosnímkoy je zrejme, že sú to stopy po behúni pneumatiky vozíka. To znamená, že táto pneumatika sa „vyšplhala“ so zohľadnením rotácie v smere hodinových ručičiek po karosérii vozidla Octavia. Tomu zodpovedá aj sila, ktorá spôsobila deformáciu pravých predných a pravých zadných dvier na vozidle Octavia.

Vzhľadom na to, že dovolateľ nemá dostatok technických vedomostí, dal vypracovať znalecký posudok Ing. L. Š., č. 64/2009. Tento znalec potvrdzuje žalobcom tvrdené skutočnosti.

Podľa názoru dovolateľa v prejednávanej veci prioritou skúmania súdov bola miera účasti na spôsobenej škode a určenie miery účasti nie je technickou otázkou, ale právnou a teda zodpovedanie tejto otázky nepatrí znalcovi.

V napadnutom rozsudku odvolací súd hodnotil aj pasívnu legitímáciu žalovaného. Podľa dovolateľa priamy nárok poškodeného voči poisťovni je podľa vyhlášky len v troch prípadoch a to podľa § 3 ods. 4, § 8 ods. 1 a § 9 ods. 2 vyhl. č. 423/1991 Zb. Podľa názoru dovolateľa a praxe poisťovne nie je takého prípadu, kedy by sa poisťovňa dohodla s poškodeným na výške škody a potom neplnila. Vždy v rámci vyšetrenia, ktorá povinnosť nasvedčuje len poisťiteľovi podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka a nikomu inému, poisťovňa predovšetkým stanovuje právny základ likvidácie a ak je daný, pristupuje k výpočtu výšky škody. Dovolateľ tvrdí, že s poškodeným bola výška náhrady prerokovaná a schválená, nakoľko kompletnú likvidáciu nároku žalobcu prevzala delegačná pobočka v Pezinku, kam bol spis poisťnej udalosti zaslaný na vybavenie delegujúcou pobočkou. Táto previedla aj číselnú a technickú kontrolu a teda likvidácia bola kompletne ukončená a tým aj vyšetrenie potrebné na zistenie povinnosti poisťovne plniť. Delegujúca pobočka v zmysle likvidačných smerníc už nemôže vo veci urobiť iné, ako náhradu škody poškodenému

poukázat, k čomu však nedošlo napriek tomu, že samotný škodca svoju zodpovednosť za škodu nikdy nepopieral. Za likvidáciu v plnom rozsahu zodpovedá pobočka žalovaného, ktorá likvidáciu vykonala.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 2 O. s. p./ po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania a že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom /§ 238 ods. 1 O. s. p./, preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. Podľa ustanovenia § 238 O. s. p. ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmenený rozsudok odvolacieho súdu /§ 238 ods. 1 O. s. p./, alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci /§ 238 ods. 2 O. s. p./, alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorý potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu / § 238 ods. 3 O. s. p./.

V danom prípade odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, prípustnosť dovolania je preto daná podľa ustanovenia § 238 ods. 1 O. s. p.

Žalobca podal dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia nároku na náhradu škody a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia pasívnej legitímácie žalovaného.

Nesprávnym právnym posúdením sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistené skutkové zistenia. O omyl pri aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že 9. februára 2001, o 16,45 hod. došlo na štátnej ceste 1/51 km 151,0 v smere na Nitre k dopravnej nehode medzi vozidlami zn. Škoda Octavia ŠPZ B.-X., ktorého prevádzkovateľom je A. A. B. B. a vozidlom Mitsubishi Pajero sport, 3,0 V6/99, ŠPZ S., s príviesným vozíkom ŠPZ S. a snežným skútom YAMAHA VMAX 500, patriacimi žalobcovi. Vodičkou vozidla, ktorým mala byť spôsobená škoda bola S. Č., r. č. X., bytom M., B. B.. Z priestupkového spisu Okresného riaditeľstva PZ-ODI Galanta vyplýva, že vodička v dôsledku porušenia ustanovenia § 14 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z. o pravidlách

cestnej premávky, pri predchádzaní pravým bokom narazila do prívesného vozíka, pričom došlo k jeho prevráteniu spolu so snežným skútrom, ktorý bol na ňom prepravovaný. Svoju zodpovednosť za dopravnú nehodu vodička Č. nepoprela.

Nárok žalobcu na náhradu škody pozostáva z ceny za opravu vozidla Mitsubishi Pajero č. 2001 v sume 109 541 Sk, z ceny za opravu prívesného vozíka v sume 21 233 Sk, z poškodenia snežného skútra v sume 203 218 Sk a z požičovného za náhradné vozidlo v sume 9 520 Sk, spolu 343 512 Sk.

Ďalej zo spisu vyplýva, že dovolací súd v zrušujúcom uznesení z 31. marca 2010, č. k. 1Obdo V 54/2009-267 uložil odvolaciemu súdu, aby zopakoval, resp. doplnil dokazovanie, predovšetkým aby zopakoval výsluch znalca Ing. K., ktorý bez podkladových materiálov vyhotovil znalecký posudok z 9. apríla 2008, č. 59/2008. Dovolací súd ďalej uviedol, že právny názor, z ktorého vychádzal odvolací súd pri svojom rozhodnutí nie je v súlade so závermi znaleckého posudku znalca Ing. K. a ani s jeho svedeckou výpoveďou.

Odvolací súd potom, ako mu bola vec vrátená na ďalšie prejednanie nepostupoval v intenciách dovolacieho súdu, nedoplnil dokazovanie, predovšetkým nevypočul znalca K., len uviedol, že jeho postup v odvolacom konaní je podľa jeho názoru v súlade s ustanovením § 213 ods.3 O. s. p. a skutkové okolnosti, z ktorých vychádzal pri svojom rozhodnutí súd prvého stupňa, vyhodnotil inak ako súd prvého stupňa. Odvolací súd znovu zopakoval, že z výpovede znalca Ing. K. na pojednávaní 15. októbra 2008 vyplýva, že vozidlo značky Škoda počas predchádzania nenarazilo do vozíka, vozík sa začal prevracať z inej príčiny, napr. z dôvodu prejazdu cez nerovnosť na ceste a na č. l. 170 znalec jednoznačne konštatuje, že zrušenie bezpečného odstupu vozidla Škoda nebolo príčinou prevracania vozíka. Z uvedených dôvodov odvolací súd uzavrel, že zodpovednosť vodičky vozidla Škoda za dopravnú nehodu je nulová, teda dopravnú nehodu nezavinila.

Uvedené závery odvolacieho súdu nie sú vecne správne.

Je potrebné prisvedčiť dovolateľovi, že ak podľa znalca sa prívesný vozík začal prevracať z inej príčiny na pravú stranu napr. z dôvodu prejazdu cez nerovnosť na ceste, potom ostala nevyriešená technická otázka, od čoho bolo poškodené ľavé zadné svetlo prívesného vozíka. Ak k stretu medzi vozidlami nedošlo, potom toto poškodenie je nevysvetliteľné.

Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na fotodokumentáciu, z ktorej je poškodenie ľavého zadného svetla na príviesnom vozíku zrejmé. Navyše aj z výpovede vodičky Č. vyplýva, že vozidlom predchádzala vozidlo žalobcu a doteraz vykonané dokazovanie nenasvedčuje tomu, žeby žalobca nejazdil vo svojom jazdnom pruhu, teda žeby bol zodpovedný za zavinenie dopravnej nehody. Preto bolo potrebné doplniť dokazovanie v naznačenom smere a jednoznačne preukázať, kto zaviniel dopravnú nehodu. Keďže odvolací súd nerešpektoval záväzný záver dovolacieho súdu, jeho rozhodnutie je nesprávne.

Pokiaľ ide o námietku nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, pre posúdenie práva na náhradu škody je potrebné vychádzať z ustanovení vyhlášky č. 423/1991 Zb. /ďalej len vyhláška/ so zreteľom na dátum vzniku poistnej udalosti. Z ustanovenia § 7 vyhlášky vyplýva, že poškodený nemá právo na plnenie proti poisťovni, s výnimkou prípadov uvedených v § 3 ods. 4 /t.j. v prípade smrti poisteného alebo zánik právnickej osoby/, tiež § 8/ t.j. v prípade, ak sa nezistila osoba zodpovedná za škodu na území Slovenskej republiky/ a nakoniec § 9 ods. 2 / t.j. vtedy, ak poisťovňa po skončení vyšetrenia a dohodnutí výšky náhrady škody s poškodeným alebo po obdržaní právoplatného rozhodnutia o výške škody písomne odmietla nahradiť škodu alebo jej časť.

Možno súhlasiť s dovolateľom, že ustanovenie § 9 upravuje likvidáciu škodovej udalosti. V takom prípade sa logicky predpokladá aj jej vyšetrenie, sledujúce povinnosť poisťovne plniť, pokiaľ o výške náhrady škody nebolo právoplatne rozhodnuté. Potrebné vyšetrenie v danom prípade bolo začaté a dovolateľ tvrdí, že s poškodeným bola výška náhrady prerokovaná a schválená, likvidácia bola kompletne ukončená a tým aj vyšetrenie potrebné na zistenie povinnosti poisťovne plniť. Poisťovňa však odmietla plniť. Uvedené skutočnosti by naznačovali, že žalovaný je v spore pasívne legitimovaný. Aj v tomto smere bude úlohou súdu skutočnosti tvrdené dovolateľom preskúmať a jednoznačne posúdiť námietku pasívnej legitímácie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. septembra 2012

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.